

Byla C-250/08

Europos Komisija

prieš

Belgijos Karalystė

„Valstybės įsipareigojimų nevykdymas – Laisvas asmenų judėjimas – Nekilnojamojo turto, skirto naujai pagrindinei gyvenamajai vietai įkurti, pirkimas – Mokesčio lengvatos apskaitavimas – Registracijos mokestis – Mokesčių sistemos darnumas“

Sprendimo santrauka

Laisvas kapitalo judėjimas – Apribojimai – Mokesčių teisės aktai – Nekilnojamojo turto perleidimo mokestis

(EB 56 straipsnis; EEE susitarimo 40 straipsnis)

Valstybės narė, paliekanti galioti teisės aktus, pagal kuriuos apskaituojant mokesčio lengvatą, susijusį su nekilnojamojo turto, skirto pagrindinei gyvenamajai vietai įkurti, pirkimu, registracijos mokestį, sumokėtą perkant nekilnojamąjį turtą, kuris buvo ankstesnį pagrindinį gyvenamąją vietą, atsižvelgiama tik jeigu jis buvo tam tikrame šios valstybės regione, tačiau neatsižvelgiama, jeigu jis buvo kitoje valstybėje narėje arba Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybėje narėje, nepažeidžia įsipareigojimų pagal EB 18, 43 ir 56 straipsnius bei Europos ekonominės erdvės (EEE) susitarimo 31 ir 40 straipsnius.

Žinoma, tokie teisės aktai sukelia EB 56 straipsnio apribojimą, nes mokesčio lengvatos netaikant kitą nei atitinkama valstybės narė valstybių narių piliečiams, kurie perkia savo pagrindinį gyvenamąjį vietą iš kitos valstybės narės į atitinkamos valstybės narės regioną ir naudoja lėšas, gautas pardavus jį ankstesnį kaip pagrindinį gyvenamąją vietą buvusį būstą, finansuoti jį naujo nekilnojamojo turto, esančio minėtame regione, įsigijimą, negalima atmesti galimybių, kad netaikant registracijos mokesčio, sumokėto kitoje valstybėje narėje, atskaitos kai kuriais atvejais galima atgrasyti asmenis, kurie naudojami teise laisvai judėti, pirkti nekilnojamąjį turtą atitinkamame regione.

Konkrečiai kalbant, taip įtvirtintas skirtingas vertinimas susijęs su objektyviai panašiais atvejais, nes, atsižvelgiant į ginčijamą registracijos mokestį, vienintelis skirtumas tarp nerezidentų, įskaitant atitinkamos valstybės narės piliečius, pasinaudojusius teise laisvai judėti Sąjungoje, ir atitinkamo regiono rezidentų, atitinkamos ar kitos valstybės narės piliečių, įgyjančių naują būstą, skirtą pagrindinei gyvenamajai vietai įkurti šiame regione, situacijos yra susijęs su jį ankstesne pagrindine gyvenamąja vieta. Iš tiesų esant abiem šioms situacijoms šie asmenys įsigijo nekilnojamąjį turtą atitinkamame regione, norėdami jame įsikurti, ir, pirkdami ankstesnį kaip pagrindinį gyvenamąją vietą buvusį būstą, vieni sumokėjo į registracijos mokestį panašų mokestį valstybėje, kurioje buvo ši gyvenamoji vieta, o kiti sumokėjo šį mokestį aptariamame regione.

Tačiau šis laisvo kapitalo judėjimo apribojimas yra pateisinamas priežastimis, susijusiomis su mokesčių sistemos darnumo išsaugojimu. Iš tiesų, atsižvelgiant į tai, kad atitinkama valstybės narė neturi jokios teisės apmokestinti pirkimo-pardavimo sandorio, kuris buvo sudarytas anksčiau kitoje

valstybės narės asmenis, nusprendusi kurti naują pagrindinę gyvenamąją vietą aptariamame regione, minėta mokesčio lengvatos sistema atspindi simetrišką logikos santykį. Jeigu tokiems asmenims būtų taikoma perkėlimo sistema, sigyjant nekilnojamąjį turtą atitinkamame regione, jie nepagrįstai pasinaudotų apmokestinimo sistemos, kuri nebuvo taikoma jiems anksčiau perkant nekilnojamąjį turtą ne aptariamose valstybės narės teritorijose, lengvata. Iš to išplaukia, kad pagal šią sistemą egzistuoja ryšys tarp mokesčio lengvatos ir pirminio mokesčio. Iš tiesų, viena vertus, kalbama apie tą patį mokesčių mokėtoją, kuris jau sumokėjo aptariamus mokesčius ir kurio atžvilgiu galima taikyti atskaitą, ir, kita vertus, apie mokesčio lengvatą, suteiktą nustatant tą patį apmokestinimą.

Be to, aptariamas apribojimas yra tinkamas siekti tokio tikslo, nes jis visiškai simetriškas, atsižvelgiant į tai, kad galima atskaityti tik registracijos mokestį, anksčiau sumokėtą pagal nacionalinę mokesčių sistemą. Dar daugiau, minėtas apribojimas yra visiškai proporcingas nustatytam tikslui, nes aptariamais teisės aktais nustatyta maksimali atskaitos nuo registracijos mokesčio, kuriuo apmokestinamas naujas būstas, skirta pagrindinei gyvenamajai vietai kurti atitinkamame regione, sigyjantis asmuo, suma. Iš tiesų, numatant tokį ribojimą, ginijama sistema suteikiama mokesčio lengvata ir ji nėra paslėptas atleidimas nuo mokesčių.

Kadangi EEE susitarimo 40 straipsnis turi tokį pačią teisinį galią kaip ir iš esmės identišką EB 56 straipsnio nuostatą, prieš tai išdėstyti argumentai taikytini *mutatis mutandis* ir minėtam 40 straipsniui.

(žr. 42, 44, 45, 59, 60, 73–75, 80–83 punktus)

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. gruodžio 1 d.(*)

„Valstybės įsipareigojimų nevykdymas – Laisvas asmens judėjimas – Nekilnojamojo turto, skirto naujai pagrindinei gyvenamajai vietai kurti, pirkimas – Mokesčio lengvatos apskaičiavimas – Registracijos mokestis – Mokesčių sistemos darnumas“

Byloje C-250/08

dėl 2008 m. birželio 10 d. pagal EB 226 straipsnį pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų nevykdymo

Europos Komisija, atstovaujama P. van Nuffel, R. Lyal ir W. Roels, nurodžiusi adresą dokumentams teikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Belgijos Karalystę, atstovaujamą L. Van den Broeck, padedamos advokato B. van de Walle de Ghelcke,

atsakov?,

palaikom?

Vengrijos Respublikos, atstovaujamos R. Somssich, K. Borvölgyi ir M. Z. Fehér,

?stojusios ? byl? šalies,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kur? sudaro kolegijos pirmininkas A. Tizzano (praneš?jas), teis?jai M. Safjan, M. Ileši?, E. Levits ir M. Berger,

generalin? advokat? E. Sharpston,

pos?džio sekretor? M. Ferreira, vyriausioji administrator?,

atsižvelg?s ? rašytin? proceso dal? ir ?vykus 2010 m. rugs?jo 23 d. pos?džiui,

susipažin?s su 2011 m. liepos 21 d. pos?dyje pateikta generalin?s advokat?s išvada,

priima š?

Sprendim?

1 Savo ieškiniu Europos Bendrij? Komisija Teisingumo Teismo prašo pripažinti, kad d?l to, jog Flandrijos regione apskai?iuojant mokes?io lengvat?, susijusi? su nekilnojamojo turto, skirto pagrindinei gyvenamajai vietai ?kurti, pirkimu, ? registracijos mokest?, sumok?t? perkant nekilnojam?j? turt?, kuris buvo ankstesn? pagrindin? gyvenamoji vieta, atsižvelgiama tik jeigu jis buvo Flandrijos regione, ta?iau neatsižvelgiama, jeigu jis buvo kitoje nei Belgijos Karalyst? arba Europos laisvosios prekybos asociacijos (ELPA) valstyb?je nar?je, Belgijos Karalyst? ne?vykdt? ?sipareigojim? pagal EB 18, 43 ir 56 straipsnius bei 1992 m. geguž?s 2 d. Europos ekonomin?s erdv?s susitarimo 31 ir 40 straipsnius (OL L 1, 1994, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvi? k., 11 sk., 52 t., p. 3; toliau – EEE susitarimas).

Nacionalin? teis?

2 Flandrijos regiono registracijos, hipotekos ir registro mokes?i? kodekso (*Wetboek der registratie? , hypotheek? en griffierechten*), iš dalies pakeisto 2002 m. vasario 1 d. Flandrijos regiono dekretu (toliau – *Wb.Reg.*), 61/3 straipsniu Flandrijos regione buvo ?tvirtinta registracijos mokes?io „perk?limo“ sistema. Šiame straipsnyje numatyta:

„Jeigu sudarydamas ?prast? pirkimo-pardavimo sutart? fizinis asmuo ?sigyja naudojam? ar ketinam? naudoti gyventi nekilnojam?j? turt?, skirt? pagrindinei gyvenamajai vietai ?kurti, iš jo pagal ?statym? mok?tino mokes?io už naujo b?sto ?sigijim? atskaitomas pagal ?statym? mokamas mokestis, kuris pagal 44, 53, 2 arba 57 straipsnius tur?jo b?ti sumok?tas ?sigyjant gyvenam?j? b?st? ar sklyp?, kuris buvo ankstesn? pagrindin? gyvenamoji vieta kur šis b?stas pastatytas, su s?lyga, kad tas b?stas ?sigyjamas per dvejus metus nuo dokumento, pagal kur? nustatomas proporcinis ankstesnio kaip pagrindin? gyvenamoji vieta buvusio b?sto perpardavimo pagal ?prast? pirkimo-pardavimo sutart? arba šio b?sto padalijimo bendrasavininkiams mokestis, ?registravimo dienos, jei šiomis sutartimis fizinis asmuo perdav? visas jam priklausiusias teises.

Pagal šio straipsnio nuostatas negali būti atskaitomas mokestis, sumokėtas įsigyjant ne Flandrijos regione esantį nekilnojamąjį turtą.

Taip pat negali būti atskaitomi papildomi mokesčiai, mokami įsigyjant nekilnojamąjį turtą dėl bet kokių priežasčių.

Be kuriuo atveju mokesčių atskaitymu pagal šio straipsnio nuostatas nesuteikiama teisė į kompensaciją.

Jeigu prieš sudarant pirmoje pastraipoje minimą sutartį buvo sudaryta viena ar kelios panašios sutartys ir (arba) 212a straipsnio pirmoje pastraipoje numatyta viena ar kelios sutartys, mokesčiai, kurie dar nebuvo atskaityti sudarant šias ankstesnes sutartis pagal šio straipsnio trečią ar penktą pastraipą ir (arba) mokesčiai, kurie nebuvo kompensuoti pagal 212a straipsnio trečią arba penktą pastraipą, jei reikia, gali būti priskaičiuojami prie fizinio asmens pagal įstatymą mokamo mokesčio, kuris pagal 44, 53, 2 arba 57 straipsnius turėjo būti sumokėtas įsigyjant priešpaskutinį nekilnojamąjį turtą, siekiant nustatyti nuo paskutinio įsigyto nekilnojamojo turto atskaitytiną sumą.

Atskaitytina suma, kuri apskaičiuojama pagal pirmą arba ketvirtą pastraipą, bet kuriuo atveju negali viršyti 12 500 eurų. Ši maksimali atskaitytina suma nustatoma proporcingai daliai, kuri fizinis asmuo įgyja įsigijęs naują nekilnojamąjį turtą.“

3 Be to, Flandrijos regione taikytiname *Wb.Reg.* 212a straipsnyje, kuriame nustatytos tokios pačios ir *mutatis mutandis* identiškai suformuluotos sąlygos, numatyta galimybė kompensuoti registracijos mokestį, sumokėtą pirmą kartą įsigijus nekilnojamąjį turtą Flandrijos regione, jeigu ankstesnis nekilnojamasis turtas, įsigytas Flandrijos regione ir anksčiau naudotas kaip pagrindinė gyvenamoji vieta, yra parduodamas per dvejus metus arba per penkerius metus, jeigu tai sklypas gyvenamajam namui statyti, nuo bėsto, skirto pagrindinei gyvenamajai vietai įkurti, tame pačiame regione įsigijimo.

Ikiteisminė procedūra

4 Manydama, kad *Wb.Reg.* 61/3 straipsnis pažeidžia EB 18, 43 ir 56 straipsnius bei EEE susitarimo 31 ir 40 straipsnius, Komisija 2005 m. gruodžio 23 d. nusiuntė oficialų pranešimą Belgijos Karalystei ir nurodė šiai valstybei narei pateikti pastabas dėl šių pažeidimų.

5 2006 m. kovo 22 d. atsakyme Belgijos Karalystė išdėstė priežastis, kodėl, jos nuomone, aptariama sistema nepažeidžiama nei EB sutartis, nei EEE susitarimas.

6 Šiomis aplinkybėmis 2006 m. liepos 13 d. Komisija priėmė pagrįstą nuomonę ir paragino Belgijos Karalystę per du mėnesius nuo jos gavimo imtis būtinų priemonių, kad būtų bėta tinkamai atsižvelgta.

7 2006 m. rugsėjo 13 d. Belgijos valdžios institucijos atsakė Komisijai, kad ginčijama mokesčių sistema nepažeidžiama Sutarties. Bet kuriuo atveju, net jei taip būtų, ši sistema atitinka 1992 m. sausio 28 d. Teisingumo Teismo sprendime *Bachmann* (C-204/90, Rink. p. I-249) nustatytus reikalavimus dėl sąlygų, taikomų mokesčio atskaitai, todėl ji leidžiama pagal Sąjungos teisę, nes ja siekiama užtikrinti Belgijos mokesčių sistemos darnumą.

8 Nepatenkinta tokiu atsakymu Komisija pareiškė šį ieškinį.

9 2008 m. gruodžio 10 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Vengrijos Respublikai buvo leista įstoti į bylą palaikyti Belgijos Karalystės reikalavimus.

D?I ieškinio

Šali? argumentai

10 Vis? pirma Komisija mano, kad gin?ijami teis?s aktai prieštarauja EB 18 straipsniui.

11 S?jungos pilie?io teis? „apsigyventi“ kitoje nei jo kilm?s valstyb?je nar?je apima teis? joje ?kurti savo pagrindin? gyvenam?j? viet?, t. y. teis? pirkti ar statyti b?st?. Taigi sumažindamas registracijos mokest? asmenims, kurie ?sigyja nekilnojam?j? turt? Flandrijos regione, jeigu jie jau tur?jo b?st?, kuris buvo pagrindin? gyvenamoji vieta, tame pa?iame regione, Flandrijos regionas jiems suteikia mokes?io lengvat?, kuri nesuteikiama asmenims, anks?iau ?gijusiems b?st?, kuris buvo pagrindin? gyvenamoji vieta, kitoje nei Belgijos Karalyst? valstyb?je nar?je. Ši diskriminacija susijusi su pagrindiniu teis?s ? judum? S?jungos viduje elementu, t. y. nekilnojamojo turto pirkimu.

12 Antra, šie teis?s aktai pažeidžia EB 43 straipsn? d?I ?sisteigimo teis?s ir EEE susitarimo 31 straipsn?.

13 Kadangi teis? ?sisteigti pagal EB 44 straipsnio 2 dalies e punkt? taip pat apima teis? ?sigyti nekilnojam?j? turt?, esant? kitos valstyb?s nar?s teritorijoje, Flandrijos regiono teis?s aktais d?I registracijos mokes?io daromas skirtumas tarp Bendrijos pilie?i?, kurie perkelia savo ekonomin?s veiklos ?steigimo viet?, atsižvelgiant ? tai, ar ji perkeliama iš vienos Flandrijos regiono vietos ? kit?, ar iš kitos nei Belgijos Karalyst? valstyb?s nar?s ? š? region?. Ši diskriminacija vis? pirma susijusi su „savarankiška“ veikla, nes ?sisteigimo vieta dažnai sutampa su savarankiškai dirban?io darbuotojo pagrindine gyvenam?ja vieta.

14 Kadangi EEE susitarimo 31 straipsnyje identiška formuluote suteikiama teis? ?sisteigti ELPA valstyb?s nar?s pilie?iams, gin?ijamais teis?s aktais pažeidžiamas ir šis straipsnis.

15 Tre?ia, Komisija mano, kad šiais teis?s aktais taip pat pažeidžiamas EB 56 straipsnis, nes juo draudžiami bet kokie laisvo kapitalo jud?jimo apribojimai tarp valstybi? nari?, ?skaitant sutartis, pagal kurias nerezidentai investuoja ? nekilnojam?j? turt?, kaip tai matyti iš kapitalo jud?jimo nomenklat?ros, esan?ios 1988 m. birželio 24 d. Tarybos direktyvos 88/361/EEB d?I [EB 56] straipsnio ?gyvendinimo (OL L 178, p. 5; 2004 m. specialusis leidimas lietuvi? k., 10 sk., 1 t., p. 10) 1 priede. Taip yra ir EEE susitarimo 40 straipsnio, kuris iš esm?s atitinka EB 56 straipsn?, atveju.

16 Galiausiai gin?ijamais teis?s aktais nevienodai vertinamos objektyviai panašios situacijos. Komisija mano, kad šioje byloje situacijos yra objektyviai panašios, nes bet kuriuo atveju kalbama apie asmenis, kurie perkelia savo pagrindin? gyvenam?j? viet? Europos S?jungoje ir Europos ekonomin?je erdv?je (EEE). Nereikia daryti skirtumo, atsižvelgiant ? tai, ar toks perk?limas vyksta Flandrijos regione, ar iš kitos nei Belgijos Karalyst? valstyb?s nar?s ? š? region?. Nors abiem atvejais registracijos mokestis mokamas ?sigyjant nauj? pagrindin? gyvenam?j? viet?, mokes?io lengvata pagal Flandrijos teis?s aktus suteikiama tik asmenims, kuri? ankstesn? pagrindin? gyvenamoji vieta buvo šiame regione.

17 Be to, Komisija mano, kad diskriminacija n?ra pateisinta bendrojo intereso pagrindais.

18 Dėl Belgijos Karalystės nurodytų priežasčių, susijusių su mokesčių sistemos darnumu, Komisija mano, jog ši valstybė narė negali remtis minėtu Sprendimu *Bachmann* (21 punktą) ir 1992 m. sausio 28 d. Sprendimu *Komisija prieš Belgiją*, (C-300/90, Rink. p. I-305, 14 punktą), kuriuose Teisingumo Teismas pripažino būtinybę išsaugoti mokesčių sistemos darnumą kaip priežastį laisvo asmenų judėjimo pažeidimui pateisinti.

19 Norint pasinaudoti tokiu pateisinimu, pagal Teisingumo Teismo praktiką reikalaujama, kad būtų nustatytas tiesioginis ryšys tarp atitinkamos mokesčių lengvatos ir jos kompensavimo konkrečiu apmokestinimu (2007 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Amurta*, C-379/05, Rink. p. I-9569, 46 punktą). Šia teismo praktika siekiama išvengti, kad ta pati sutartis bus apmokestinta du kartus arba liks neapmokestinta. Tačiau šioje byloje nėra jokio tiesioginio mokestinio ryšio tarp pirmojo pagrindinio gyvenamojo būsto įgijimo ir atitinkamo registracijos mokesčių ir antrojo būsto įgijimo ir mokamo registracijos mokesčių.

20 Belgijos Karalystė visų pirma paaiškina, kad aptariama sistema taikoma visiems fiziniams asmenims, nepaisant jų pilietybės, ir tuo siekiama trejopo tikslo, konkrečiai kalbant, pirma, skatinti su darbu susijusį judėjimą, proporcingai sumažinti nuolatinių važinėjimų ten ir atgal bei kamščių, siekiant tausoti aplinką ir visuomenės sveikatą, antra, skatinti pastatų ir būstų renovaciją bei, trečia, sumažinti nuomą.

21 Dėl EB 18, 43 ir 56 straipsnių pažeidimo Belgijos Karalystė nurodo, kad Flandrijos teisės aktai neturėtų būti nagrinėjami atsižvelgiant tik į laisvą kapitalo judėjimą, nes pagal nusistovėjusią teismo praktiką, pirma, kai nerezidentas įsigyja nekilnojamąjį turtą valstybės narės teritorijoje, tai yra laisvas kapitalo judėjimas tarp valstybių narių (žr. 1999 m. birželio 1 d. Sprendimo *Konle*, C-302/97, Rink. p. I-3099, 22 punktą ir 2000 m. liepos 13 d. Sprendimo *Albore*, C-423/98, Rink. p. I-5965, 14 punktą), todėl įsisteigimo laisvės apribojimas yra tik tiesioginis laisvo kapitalo judėjimo apribojimo pasekmė (1981 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *Casati*, 203/80, Rink. p. 2595, 8 punktą). Belgijos Karalystė šiuo klausimu taip pat remiasi 2002 m. birželio 4 d. Sprendimu *Komisija prieš Portugaliją* (C-367/98, Rink. p. I-4731), Sprendimu *Komisija prieš Prancūziją* (C-483/99, Rink. p. I-4781) ir Sprendimu *Komisija prieš Belgiją* (C-503/99, Rink. p. I-4809).

22 Antra, kadangi EB 18 straipsnio konkreči išraiška yra įprastos pagrindinės laisvės, jis savarankiškai turėtų būti taikomas tik tais atvejais, kuriais taikoma Sąjungos teisė, tačiau kurią Sutarties nuostatos konkrečiai nereglamentuoja. Belgijos Karalystė šiuo atžvilgiu nurodo 1996 m. vasario 29 d. Sprendimą *Skanavi ir Chryssanthakopoulos* (C-193/94, Rink. p. I-929, 22 punktą) ir 2002 m. lapkričio 26 d. Sprendimą *Oteiza Olazabal* (C-100/01, Rink. p. I-10981, 56 punktą).

23 Dėl bylos esmės Belgijos Karalystė nurodo, kad grėsmės laisvam kapitalo judėjimui nėra iš esmės todėl, kad nėra diskriminacijos tarp objektyviai panašios situacijos. Dėl pirmojo būsto, skirtą pagrindinei gyvenamajai vietai įkurti, įsigijimo Flandrijos regione panašios situacijos yra vertinamos panašiai, nes kiekvienas pirkėjas, pirmą kartą įsigijęs būstą, skirtą įkurti savo pagrindinę gyvenamąją vietą, Flandrijos regione yra apmokestinamas registracijos mokesčiu, sudarančiu 10% gyuto būsto pardavimo vertės.

24 Tačiau antrą kartą įsigyjant būstą, skirtą įkurti pagrindinę gyvenamąją vietą, vertinama skirtingai, atsižvelgiant į tai, ar ankstesnė pagrindinė gyvenamoji vieta buvo Flandrijos regiono teritorijoje, ar ne. Ši valstybė narė remiasi Teisingumo Teismo praktika, būtent 1995 m. vasario 14 d. Sprendimu *Schumacker* (C-279/93, Rink. p. I-225) ir 2004 m. liepos 1 d. Sprendimu *Wallentin* (C-169/03, Rink. p. I-6443), kuriuose numatyta, kad tiesiogini mokesčių srityje rezidentų ir nerezidentų padėtis valstybėje paprastai nėra panaši, ir tai, kad jei valstybė narė nesuteikia kai kurių mokesčių lengvatų nerezidentams, kurios suteikiamos rezidentams, nėra diskriminacija.

25 Belgijos Karalystė taip pat teigia, kad aptariama sistema atitinka fiskalinio teritorialumo principą, kuris pripažintas Sąjungos teisėje, būtent 1997 m. gegužės 15 d. Sprendime *Futura Participations ir Singer* (C-250/95, Rink. p. I-2471) ir 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendime *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation* (C-374/04, Rink. p. I-11673), pagal kurį nepriklausomos mokesčių sistemos egzistuoja kartu ir hierarchijos tarp jų nėra. Dėl to gali atsirasti skirtumai ir iškreipymai, kurie yra tik šios mokesčių sistemos skirtumų pasekmė, todėl nepatenka į Sutarties nuostatų dėl laisvo judėjimo taikymo sritį, kaip nurodė Teisingumo Teismas 2005 m. liepos 12 d. Sprendime *Schempp* (C-403/03, Rink. p. I-6421, 45 punktas).

26 Galiausiai papildomai Belgijos Karalystė mano, kad perkėlimo sistema yra pateisinama bendrojo intereso tikslais ir, konkrečiai kalbant, pagal mokestinės sistemos darnumo principą, kurį Teisingumo Teismas nustatė minėtame Sprendime *Bachmann* (28 punktas), – jeigu egzistuoja tiesioginis ryšys tarp pirmojo būsto, skirto kurti pagrindinį gyvenamąjį vietą, pirkimo ir atskaitos, suteiktos perkant antrąjį tokį būstą, šis ryšys atsiranda tik per šį antrąjį pirkimą.

27 Savo įstojimo į bylą Belgijos Karalystės pusėje paaiškinime Vengrijos vyriausybė pritaria atsakovės argumentams, ypač tam, kad situacijos nėra objektyviai panašios, todėl nėra diskriminacijos pagal Sąjungos teisę.

28 Ši vyriausybė nurodo, kad turi būti laikomasi mokesčių teisės teritorialumo principo, ir mano, kad valstybių narių kompetencija mokesčių srityje yra absoliuti, kiek tai susiję su nacionaliniu nekilnojamuoju turtu, įskaitant šio turto įgijimą, tačiau tokios kompetencijos jos neturi, jei nekilnojamasis turtas įsigijamas užsienyje. Be to, kadangi valstybių narių kompetencija mokesčių srityje apima ne tik mokesčių nustatymą, bet ir mokesčio lengvatų suteikimą, valstybės narės turi teisę nesuteikti tokios lengvatos užsienyje esančiam nekilnojamajam turtui. Tai, kad, kaip nurodė Komisija, gali būti ribojamos pagrindinės laisvės, yra neišvengiama valstybių narių mokestinės kompetencijos teritorinio padalijimo pasekmė. Bet kuriuo atveju ji yra pateisinama mokesčių sistemos darnumo principu.

Teisingumo Teismo vertinimas

29 Visų pirma reikia nurodyti, jog Belgijos Karalystė mano, kad nereikia nagrinėti ginčijamą teisės aktą, atsižvelgiant į EB 18 ir 43 straipsnius, todėl pažeidimas turi būti vertinamas atsižvelgiant tik į laisvą kapitalo judėjimą.

30 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal nusistovėjusį teismo praktiką EB 18 straipsnis gali būti savarankiškai taikomas tik tais atvejais, kuriais taikoma Sąjungos teisė, tačiau kurių Sutarties nuostatose konkrečiai nereglamentuoja (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Skanavi ir Chryssanthakopoulos* 22 punktą; 2002 m. lapkričio 26 d. minėto Sprendimo *Oteiza Olazabal* 26 punktą ir 2007 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-318/05, Rink. p. I-6957, 35 ir 36 punktus).

31 Be to, pagal nusistovėjusį teismo praktiką nacionalines priemones, kurios gali sukliudyti arba apriboti kitoje valstybėje narėje esančio nekilnojamojo turto įsigijimą, galima laikyti laisvo kapitalo judėjimo apribojimais (žr. 2009 m. sausio 22 d. Sprendimo *STEKO Industriemontage*, C-377/07, Rink. p. I-299, 24 punktą ir 2009 m. spalio 15 d. Sprendimo *Busley ir Cibrian Fernandez*, C-35/08, Rink. p. I-9807, 21 punktą).

32 Dėl šio aplinkybių aptariamus teisės aktus reikia išnagrinėti atsižvelgiant tik į EB 56 straipsnį. Iš tiesų, viena vertus, EB 18 straipsnis nėra savarankiškai taikomas šioje byloje, nes atvejus, kada asmuo, neturėdamas ekonominių motyvų, persikelia į Flandrijos regioną iš kitos valstybės narės ir perka naują būstą šiame regione, apima laisvas kapitalo judėjimas. Kita vertus,

kaip nurodo Belgijos Karalyst?, šiuo atveju galimas EB 43 straipsnio pažeidimas yra tiesiogin? laisvo kapitalo judėjimo pažeidimo pasekm?.

33 Vis? pirma reikia priminti, kad, remiantis nusistovėjusia teismo praktika, nors tiesioginiai mokesčiai priklauso valstybi? nari? kompetencijai, jos vis d?lto tur?t? j? ?gyvendinti laikydamosi S?jungos teis?s (2004 m. kovo 4 d. Sprendimo *Komisija prieš Pranc?zij?*, C?334/02, Rink. p. I?2229, 21 punktas; 2011 m. sausio 20 d. Sprendimo *Komisija prieš Graikij?*, C?155/09, Rink. p. I?0000, 39 punktas ir 2011 m. birželio 16 d. Sprendimo *Komisija prieš Austrij?*, C?10/10, Rink. p. I?0000, 23 punktas).

34 Šiuo poži?riu, nepaisant nesutarimo tarp šali? d?l aptariamo registracijos mokes?io kvalifikavimo kaip tiesioginio ar netiesioginio mokes?io, atsižvelgiant ? tai, kaip nurod? Komisija savo ieškinyje, kad n?ra jokios derinimo priemon?s mokes?i? registravimo srityje, valstyb?s nar?s turi naudotis savo kompetencija laikydamosi S?jungos teis?s. Tai reiškia, kad ši? mokes?i? atžvilgiu turi b?ti taikoma panaši kontrol? ? taikom?, vertinant tiesiogini? mokes?i? atitikt? S?jungos teisei.

35 Tod?l vis? pirma reikia išnagrin?ti, ar, kaip tvirtina Komisija, *Wb.Reg.* 61/3 straipsnis, kuriuo nustatyta perk?limo sistema, yra laisvo kapitalo judėjimo, kuris reglamentuojamas EB 56 straipsnyje ir EEE susitarimo 40 straipsnyje, apribojimas, nes juo nesuteikiama mokes?io lengvata perkant nekilnojam?j? turt? už l?šas iš kitos nei Belgijos Karalyst? valstyb?s nar?s.

36 EB 56 straipsnio 1 dalyje draudžiami visi kapitalo judėjimo tarp valstybi? nari? ir tarp valstybi? nari? bei tre?i?j? šali? apribojimai. Nors Sutartyje neapibr?žtas „kapitalo judėjimas“, vis d?lto akivaizdu, kad Direktyva 88/361 ir prie jos prid?ta nomenklat?ra naudotinos kaip gair?s, apibr?žiant kapitalo judėjimo s?vok? (žr. 2006 m. rugs?jo 28 d. Sprendimo *Komisija prieš Nyderlandus*, C?282/04 ir C?283/04, Rink. p. I?9141, 19 punkt?). Be to, investicijos ? nekilnojam?j? turt? yra numatytos, pirma, Direktyvos 88/361 I priedo II skyriuje „Investicijos ? nekilnojam?j? turt? (ne?trauktos ? I skyri?)“. Antra, iš šio skyriaus matyti, kad tokio pob?džio investicijos implicitiškai numatytos to paties priedo I skyriuje „Tiesiogin?s investicijos“.

37 Šioje byloje *Wb.Reg.* 61/3 straipsnyje numatyta, kad kai fizinis asmuo ?sigyja b?st?, naudojam? ar ketinam? naudoti gyventi ir skirt? pagrindinei gyvenamajai vietai ?kurti, iš registracijos mokes?io, mokamo už šio b?sto ?sigijim?, atskaitomas registracijos mokestis, sumok?tas už ankstesn? b?st?, parduot? siekiant finansuoti š? nauj? ?sigyjam? b?st?, su s?lyga, kad šis naujas b?stas ?sigyjamas per dvejus metus nuo ankstesnio b?sto pardavimo ir kad jis yra Flandrijos regione.

38 Be to, kaip pripažino Belgijos Karalyst?, šia atskaita gali pasinaudoti tik fiziniai asmenys, kuri? pagrindin? gyvenamoji vieta yra Flandrijos regione ir kurie laikantis *Wb.Reg.* 61/3 straipsnyje nustatyt? s?lyg? perka nauj? b?st?, skirt? pagrindinei gyvenamajai vietai ?kurti šiame regione.

39 Tod?l reikia nurodyti, kad perk?limo sistema nesuteikiama galimyb? pasinaudoti registracijos mokes?io atskaita asmenims, pirm? kart? Flandrijos regione perkantiems nekilnojam?j? turt?, skirt? naudotis kaip pagrindine gyvenam?ja vieta, pardavusiems savo b?st?, kuris buvo ankstesn? pagrindin? gyvenamoji vieta kitoje valstyb?je nar?je tam, kad gal?t? finansuoti šiame regione perkam? b?st?.

40 Iš ties? pagal gin?jamus teis?s aktus lengvata, suteikiama perkiant registracijos mokest?, vis? pirma netaikoma asmenims, kurie perkelia savo pagrindin? gyvenam?j? viet? iš kito nei Flandrijos regionas Belgijos regiono ? pirm?j? region?.

41 Reikia priminti, kad S?jungos teis? neturi b?ti taikoma tokioje tik su viena valstybe

susijusioje situacijoje arba tai neturėtų būti susiję su naudojimu judėjimo laisve Sąjungoje (šiuo klausimu žr. 2008 m. balandžio 1 d. Sprendimo *Gouvernement de la Communauté française ir gouvernement wallon*, C-212/06, Rink. p. I-1683, 37 ir 38 punktus).

42 Pagal ginėjimus teisės aktus mokesčio lengvata taip pat netaikoma kitų nei Belgijos Karalystės valstybių narių piliečiams, kurie perkelia savo pagrindinę gyvenamąją vietą iš kitos nei Belgijos Karalystės valstybės narės į Flandrijos regioną ir naudoja lėšas, gautas pardavus jį ankstesnę kaip pagrindinę gyvenamoji vieta buvusią būstą, finansuoti jį naujo nekilnojamojo turto, esančio Flandrijos regione, įsigijimui.

43 Todėl šiais teisės aktais gali būti padaryta žala asmenims, kurie naudojami savo judėjimo laisve, ir ji turi būti nagrinėjama atsižvelgiant į Sąjungos teisę (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Gouvernement de la Communauté française ir gouvernement wallon* 42 punktą).

44 Šiuo atžvilgiu neginėtina, kad pagal registracijos mokesčio perkėlimo sistemą, nesuteikiant galimybės atskaityti aptariamo registracijos mokesčio šio sprendimo 42 punkte numatytiems asmenims, jiems tenka didesnį mokesčio našta nei tiems, kurių atveju tokia atskaita taikoma. Kadangi suteikiant mokesčio lengvatą galima daryti įtaką asmens, perkančio būstą, skirtą pagrindinei gyvenamajai vietai įkurti, elgsenai, negalima atmesti galimybės, kad netaikant registracijos mokesčio, sumokėto kitoje nei Belgijos Karalystės valstybėje narėje, atskaitos kai kuriais atvejais galima atgrasyti asmenis, kurie naudojami savo teise laisvai judėti, pirkti nekilnojamąjį turtą Flandrijos regione (šiuo klausimu žr. 2009 m. sausio 27 d. Sprendimo *Persche*, C-318/07, Rink. p. I-359, 38 punktą ir minėto Sprendimo *Komisija prieš Austriją* 26 punktą).

45 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, reikia konstatuoti, kad *Wb.Reg.* 61/3 straipsnis yra laisvo kapitalo judėjimo apribojimas.

46 Reikia nustatyti, ar kalbama apie EB 56 straipsnio 1 dalyje draudžiamą apribojimą. Belgijos Karalystė mano, kad taip nėra šiuo atveju, nes aptariama sistema atitinka fiskalinio teritorialumo principą, o laisvo kapitalo judėjimo apribojimas yra skirtumas tarp įvairių nacionalinės teisės aktų pasekmų.

47 Šiuo klausimu reikia nurodyti, kaip teigė ir Komisija, kad aptariamas apribojimas kyla ne dėl nacionalinės teisės aktų skirtumų, o tik dėl Belgijos perkėlimo sistemos.

48 Be to, aptariama valstybės narė, nustatydamą būstą pirkimo jos teritorijoje apmokestinimą, iš tiesų laikosi tarptautinės mokesčio teisės teritorialumo principo, pripažįstamo ir Sąjungos teisės (visų pirma žr. minėto Sprendimo *Futura Participations ir Singer* 22 punktą). Tačiau kompetencija, kuri valstybėms narėms pripažįstama pagal teritorialumo principą turi būti naudojama laikantis Sąjungos teisės principų.

49 Pagal EB 58 straipsnio 1 dalies a punktą EB 56 straipsniu nepažeidžiama valstybių narių teisė „taikyti atitinkamas savo mokesčio įstatymų nuostatas, pagal kurias skiriami mokesčiai mokėtojai dėl jų skirtingos padėties <...> kapitalo investavimo vietos atžvilgiu“. Tačiau ši leidžianti nukrypti nuostata yra ribojama EB 58 straipsnio 3 dalimi, kurioje numatyta, kad šio straipsnio 1 dalyje minėtos nacionalinės teisės nuostatos „neturi sudaryti laisvo kapitalo judėjimo ir mokėjimų, kaip nustatyta 56 straipsnyje, savavališko diskriminavimo ar užslėpto apribojimo“ (2004 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Manninen*, C-319/02, Rink. p. I-7477, 28 punktą ir minėto Sprendimo *Komisija prieš Austriją* 28 punktą).

50 Iš tikrųjų pripažinus, kad valstybės narės gali laisvai taikyti skirtingą vertinimą atsižvelgdamos vien į tai, kad pirmoji pagrindinė gyvenamoji vieta yra kitoje valstybėje narėje, taisyklės dėl laisvo kapitalo judėjimo taptų beprasmės (šiuo klausimu dėl sistėigimo laisvės žr.

1986 m. sausio 28 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją*, 270/83, Rink. p. 273, 18 punktų; 2001 m. kovo 8 d. Sprendimo *Metallgesellschaft ir kt.*, C-397/98 ir C-410/98, Rink. p. I-1727, 42 punktų ir 2008 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Papillon*, C-418/07, Rink. p. I-8947, 26 punktų).

51 Šiuo klausimu visų pirma reikia priminti, kad iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, jog tam, kad tokie, kaip antai šioje byloje, nagrinėjami nacionalinės mokesčių teisės aktai, kuriais daromas skirtumas tarp registracijos mokesčio, sumokėto Flandrijos regione, ir sumokėto kitoje valstybėje narėje, galėtų būti laikomi suderinami su Sutarties nuostatomis dėl laisvo kapitalo judėjimo, reikia, kad nevienodas vertinimas apimtų situacijas, kurios negali būti objektyviai panašios, arba kad jis būtų pateisinamas privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais (šiuo klausimu žr. 2000 m. birželio 6 d. Sprendimo *Verkooijen*, C-35/98, Rink. p. I-4071, 43 punktų; minėto Sprendimo *Manninen* 29 punktų ir minėto Sprendimo *Komisija prieš Austriją* 29 punktų).

52 Atsižvelgdama į tai Belgijos Karalystė nurodo, kad situacijos nėra panašios.

53 Kaip buvo nurodyta šio sprendimo 23 ir 24 punktuose, ši valstybė narė tvirtina, kad visi asmenys, pirmą kartą perkantys Flandrijos regione esantį nekilnojamąjį turtą, yra vertinami panašiai, nes jie apmokestinami registracijos mokesčiu, sudarančiu 10 % turto rinkos vertės. Tačiau šių asmenų situacija nėra panaši į asmenų, anksčiau šiame regione nusipirkusių nekilnojamąjį turtą, skirtą pagrindinei jų gyvenamajai vietai įkurti, nes pastarieji pirkdami ankstesnį būstą, kuris yra jų pagrindinė gyvenamoji vieta, jau sumokėjo registracijos mokestį šiame regione.

54 Su tokiais argumentais negalima sutikti.

55 Iš tiesų pagal nusistovėjusį Teisingumo Teismo praktikos tiesioginį mokesčių srityje rezidentų ir nerezidentų padėtis valstybėje paprastai nėra panaši, nes nerezidentų vienos valstybės teritorijoje gaunamos pajamos dažniausiai sudaro tik dalį jo bendrų pajamų, centralizuotą jo nuolatinėje gyvenamojoje vietoje, ir asmeninis nerezidentų mokumas, atsirandantis atsižvelgus į jo bendras pajamas ir į asmeninį bei šeiminių padėtį, lengviausiai gali būti vertinamas toje vietoje, kur yra jo asmeninis ir turtinis interesų centras, paprastai atitinkantis jo nuolatinę gyvenamąją vietą (minėto Sprendimo *Schumacker* 31 ir 32 punktai; 2000 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Zurstrassen*, C-87/99, Rink. p. I-3337, 21 punktas ir minėto Sprendimo *Wallentin* 15 punktas).

56 Todėl tai, kaip nurodo Belgijos Karalystė, kad valstybė narė nesuteikia nerezidentui tam tikros mokesčio lengvatų, kurią ji suteikia rezidentui, atsižvelgiant į objektyvius skirtumus, esančius tarp rezidentų ir nerezidentų, tiek pajamų šaltinio požiūriu, tiek asmeninio mokumo arba jo asmeninės bei šeiminių padėties požiūriu, paprastai nėra diskriminacija (žr. minėto Sprendimo *Schumacker* 34 punktų; 2003 m. birželio 12 d. Sprendimo *Gerritse*, C-234/01, Rink. p. I-5933, 44 punktų ir minėto Sprendimo *Wallentin* 16 punktų).

57 Vis dėlto reikia nurodyti, kad šie principai buvo nustatyti Teisingumo Teismo praktikoje pelno mokesčių srityje, kurioje objektyvūs skirtumai tarp mokesčių mokėtojų, kaip antai asmeninis mokumas arba asmeninė ar šeiminių situacija, gali daryti įtaką mokesčių mokėtojo apmokestinimui, ir paprastai teisės aktų leidėjai juos atsižvelgia.

58 Tačiau taip nėra ginčijamo registracijos mokesčio atveju, kuris nustatomas atsižvelgiant į nekilnojamojo turto pardavimo kainą. Beje, Belgijos Karalystė neteigė ir ne iš vieno bylos medžiagos dokumento negalima daryti išvados, kad aptariamuose teisės aktuose iš tiesų mokant minėtus mokesčius atsižvelgiama į kurį nors iš šių objektyvių skirtumų.

59 Šiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į ginčijamą registracijos mokestį, vienintelis skirtumas

tarp Belgijoje esančių nerezidentų, skaitant Belgijos piliečius, pasinaudojusius savo teise laisvai judėti Sąjungoje, ir Flandrijos regiono rezidentų, Belgijos ar kitos valstybės narės piliečių, gyjančių naują būstą, skirtą pagrindinei gyvenamajai vietai kurti šiame regione, situacijos yra susijęs su jų ankstesne pagrindine gyvenamąja vieta. Iš tiesų šie abiejų situacijų atveju šie asmenys sigijo nekilnojamųjų turtų Flandrijos regione, norėdami jame siskurti ir, pirkdami ankstesnę kaip pagrindinę gyvenamąją vietą buvusį būstą, vieni sumokėjo registracijos mokestį, panašų mokestį valstybėje, kurioje buvo ši gyvenamoji vieta, o kiti sumokėjo šį mokestį aptariamame regione.

60 Taigi reikia pripažinti, kad, kaip nurodė Komisija, dvi ankstesniuose punktuose aprašytos situacijos yra objektyviai panašios.

61 Tai nurodžius, reikia pabrėžti, kad nustatant, ar egzistuoja diskriminavimas, aptariamą situaciją panašumo palyginimas taip pat turi būti išnagrinėtas atsižvelgiant į atitinkamą nacionalinių nuostatų tikslą (šiuo klausimu žr. 2007 m. liepos 18 d. Sprendimo Oy AA, C-231/05, Rink. p. I-6373, 38 punktą ir minėto Sprendimo *Papillon* 27 punktą).

62 Šiuo klausimu Belgijos Karalystė savo atsiliepime į ieškinį nurodė, kad 2002 m. vasario 1 d. Flandrijos regione priimtame dekreto, kuriuo buvo padaryti keli *Wb.Reg.* pakeitimai, ankstesnėje redakcijoje iš esmės numatyti trys tikslai.

63 Pirma, šiuo dekretu siekiama skatinti su darbu susijusį judumą ir sumažinti kamščių, siekiant tausoti aplinką. Atsižvelgiant į tai perkėlimo sistema visų pirma skatinamas persikėlimas į geriau pritaikytas gyvenamąsias vietas. Antra, šia sistema skatinama pastatų ir gyvenamųjų būstų renovacija, o ne nauja statyba. Trečia, sumažinus registracijos mokestį, galima sumažinti nuomos mokestį, padidinant savininkų nuomotojų bruto pelną.

64 Šiuo atžvilgiu net darant prielaidą, jog ginčijamais teisės aktais galima iš tiesų prisidėti, siekiant šio tikslo, reikia konstatuoti, kad Belgijos Karalystė nenurodė, kaip netaikant perkėlimo sistemos asmenims, kurie pardavė kaip pagrindinę gyvenamąją vietą kitoje nei Belgijos Karalystės valstybėje narėje buvusį būstą, galima geriau pasiekti minėtus tikslus.

65 Iš tiesų, kaip teisingai nurodė Komisija, šiais teisės aktais tvirtinta diskriminacija, t. y. tuo, kad kai kuriems Flandrijos regione nekilnojamųjų turtų sigyjantiems asmenims netaikoma perkėlimo sistema, nepadedą siekti nurodytą tikslą, nes valstybių narių rezidentai, kurie gyvena šalia Flandrijos regiono ir kurie kaip samdomi darbuotojai arba savarankiškai vykdo šiame regione kinų veiklą, dėl aptariamų sistemos gali būti skatinami perkelti savo pagrindinę gyvenamąją vietą į šį regioną dėl vieno iš šio sprendimo 63 punkte išdėstytų privalumų.

66 Todėl negalima pritarti Belgijos Karalystės pateiktam argumentui, kuris grindžiamas tuo, kad vidaus mokesčių mokėtojų situacija nepanaši į mokesčių mokėtojų iš kitos valstybės narės situaciją.

67 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, reikia pripažinti, kad tiek, kiek *Wb.Reg.* 61/3 straipsniu mokesčių atžvilgiu mažiau palankiai vertinamos Sąjungos teisės reglamentuojamos situacijos, palyginti su vidaus situacijomis, jis yra EB 56 straipsnio 1 dalimi draudžiamas apribojimas.

68 Galiausiai reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo praktiką toks apribojimas leidžiamas tik tada, jeigu jis pateisinamas privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais. Tačiau net tokiu atveju jis turi būti tinkamas užtikrinti atitinkamo tikslo įgyvendinimą ir neviršyti to, kas būtina šiam tikslui pasiekti (2005 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Marks & Spencer*, C-446/03, Rink. p. I-10837, 35 punktas ir 2007 m. kovo 13 d. Sprendimo *Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation*, C-524/04, p. I-2107, 64 punktas).

69 Atsižvelgdama į tai Belgijos Karalystė, palaikoma Vengrijos vyriausybės, tvirtina, kad iš *Wb.Reg.* 61/3 straipsnio kylantis laisvo kapitalo judėjimo apribojimas pateisinamas būtinybe išsaugoti jos mokesčių sistemos darnumą.

70 Teisingumo Teismas iš tikrųjų yra nusprendęs, kad būtinybė užtikrinti mokesčių sistemos darnumą gali pateisinti pagrindines laisvės ribojančius teisės aktus (minuto Sprendimo *Bachmann* 21 punktas; minuto 1992 m. sausio 28 d. Sprendimo *Komisija prieš Belgiją* 14 punktas; minuto Sprendimo *Manninen* 42 punktas ir 2008 m. spalio 23 d. Sprendimo *Krankenheim Ruhesitz am Wannsee/Seniorenheimstatt*, C-157/07, Rink. p. I-8061, 43 punktas).

71 Tačiau pagal nusistovėjusią teismo praktiką, kad tokiu pateisinimu grindžiamam argumentui būtų pritarta, turi būti nustatytas tiesioginis ryšys tarp atitinkamos mokesčių lengvatos ir jos kompensavimo konkrečiu mokesčiu (visų pirma žr. minuto Sprendimo *Verkooijen* 57 punktą; 2003 m. rugsėjo 18 d. Sprendimo *Bosal*, C-168/01, Rink. p. I-9409, 29 punktą ir minuto Sprendimo *Manninen* 42 punktą ir nurodytą teismo praktiką).

72 Šiuo atžvilgiu reikia nurodyti, kad, kaip tvirtina Belgijos Karalystė, pagal *Wb.Reg.* 61/3 straipsniu tvirtintą sistemą registracijos mokestis, kuris buvo sumokėtas įsigyjant nekilnojamąjį turtą, skirtą pagrindinei gyvenamajai vietai įkurti Flandrijos regione, tam tikromis aplinkybėmis gali būti atskaitomas maksimaliai iki 12 500 eurų sumos iš registracijos mokesčio, mokėtiną įsigyjant naują nekilnojamąjį turtą, skirtą pagrindinei gyvenamajai vietai įkurti šiame regione.

73 Be to, reikia nurodyti, jog atsižvelgiant į tai, kad Belgijos Karalystė neturi jokios teisės apmokestinti pirkimo-pardavimo sandorą, kuris buvo sudarytas anksčiau kitoje valstybėje narėje asmenų, nusprendusių įkurti naują pagrindinę gyvenamąją vietą Flandrijos regione, ši mokesčių lengvatos sistema atspindi simetrišką logikos santykį (pagal analogiją žr. minuto Sprendimo *Krankenheim Ruhesitz am Wannsee/Seniorenheimstatt* 42 punktą).

74 Iš tiesų, jeigu tokiems asmenims būtų taikoma perkėlimo sistema įsigyjant nekilnojamąjį turtą Flandrijos regione, jie nepagrįstai pasinaudotų apmokestinimo sistemos, kuri nebuvo taikoma jiems anksčiau perkant nekilnojamąjį turtą ne Belgijos teritorijoje, lengvata.

75 Iš to išplaukia, kad pagal šią sistemą egzistuoja ryšys tarp mokesčio lengvatos ir pirminio mokesčio. Iš tiesų, viena vertus, kalbama apie tą patį mokesčių mokėtoją, kuris jau sumokėjo aptariamus mokesčius ir kurio atžvilgiu galima taikyti atskaitą, ir, kita vertus, apie mokesčio lengvatą, suteiktą nustatant tą patį apmokestinimą.

76 Atsižvelgiant į tai reikia priminti, kad šios dvi sąlygos, šiuo atveju tas pats mokesčių mokėtojas ir tas pats apmokestinimas, buvo laikomos pakankamomis, kad Teisingumo Teismas galėtų nustatyti, jog egzistuoja toks ryšys (šiuo klausimu žr. minuto Sprendimo *Verkooijen* 58 punktą; minuto Sprendimo *Bosal* 29 ir 30 punktus ir minuto Sprendimo *Krankenheim Ruhesitz am Wannsee/Seniorenheimstatt* 42 punktą). Be to, reikia pabrėžti, kad Komisija negināja ir net savo dublike pripažino, kad aptariama mokesčių lengvata buvo suteikta tam pačiam mokesčių mokėtojui ir apmokestinant tuo pačiu mokesčiu.

77 Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus reikia konstatuoti, kad *Wb.Reg.* 61/3 straipsniu nustatytas apribojimas yra pateisintas būtinybe užtikrinti mokesčių sistemos darnumą.

78 Vis dėlto tam, kad tuo būtų pateisintas apribojimas, dar reikia, kaip nurodyta šio sprendimo 68 punkte, kad jis būtų tinkamas ir proporcingas siekiamo tikslo atžvilgiu.

79 Šiuo atžvilgiu visų pirma reikia nurodyti, kad rašytiniuose dokumentuose nei Komisija, nei Belgijos Karalystė nepareiškė savo pozicijos dėl aptariamų sistemos proporcingumo.

80 Remiantis Teisingumo Teismo praktika, reikia nurodyti, jog aptariamasis apribojimas yra tinkamas siekti tokio tikslo, nes jis visiškai simetriškas, atsižvelgiant į tai, kad galima atskaityti tik registracijos mokestį, anksčiau sumokėtą pagal Belgijos mokesčių sistemą (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Krankenheim Ruhesitz am Wannsee/Seniorenheimstatt* 44 punktą).

81 Beje, taip pat iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad minėtas apribojimas yra visiškai proporcingas nustatytam tikslui, nes aptariama nuostata nustatyta maksimali atskaitos nuo registracijos mokesčio, kuriuo apmokestinamas naujas būstas, skirtas pagrindinei gyvenamajai vietai kurti Flandrijos regione, įsigyjantis asmuo, suma, siekianti 12 500 eurų (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Krankenheim Ruhesitz am Wannsee/Seniorenheimstatt* 45 punktą). Numatant tokį ribojimą, ginijama sistema suteikiama mokesčio lengvata ir ji nėra paslėptas atleidimas nuo mokesčių.

82 Remiantis tuo darytina išvada, kad laisvo kapitalo judėjimo apribojimas yra pateisinamas priežastimis, susijusiomis su mokesčių sistemos darnumo išsaugojimu.

83 Dėl to, jog ginijama sistema, kaip nurodė Komisija, pažeidžiamas EEE 40 straipsnis, reikia nurodyti, kad atsižvelgiant į tai, jog šis straipsnis turi tokį pačią teisinį galią kaip ir iš esmės identiškos EB 56 straipsnio nuostatos (žr. 2009 m. birželio 11 d. Sprendimo *Komisija prieš Nyderlandus*, C-521/07, Rink. p. I-4873, 33 punktą ir 2010 m. spalio 28 d. Sprendimo *Établissements Rimbaud*, C-72/09, Rink. p. I-0000, 22 punktą), prieš tai išdėstyti argumentai tokiomis, kaip antai šioje byloje, aplinkybomis taikytini *mutatis mutandis* ir minėtam 40 straipsniui.

84 Šiomis aplinkybomis teisinis pagrindas dėl laisvo kapitalo judėjimo pažeidimo yra nepagrįstas. Todėl Komisijos ieškinį reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

85 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Belgijos Karalystė reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas ir Komisija pralaimėjo bylą, pastaroji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**
2. **Priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.

* Proceso kalba: nyderlandų.